

Golfprofilen: Per Teigen

Det er nok mange som ikke kjenner P.T., men det er neppe en golfspiller i landet som ikke vet hvem han er. Rart er nå heller ikke det, ettersom han har sittet midt i smørøyet, – landets første og største golfklubb, i snart 30 år. Han ble i 1961 «headhunter» av klubbens daværende formann Arild Wahlstrøm, og var da løytnant i Ingeniørvåpenet, med jus som sidesprang. Han tok med godt mot fatt på en for ham fremmed fairway, men ble raskt varm i tøyet og er i dag det rene encyclopedia i golf. Han svarer på alt, fra hvem er hvem i golfverdenen til definisjoner i regelboka

uten å trekke pusten. Det gjør han når han forlater sin kontorkrakk etter endt arbeidstid, og den er ikke preget av noen arbeidstidsforkortelse. Selv om vinteren, – da man skulle tro han lå på sofaen, har han gammeldags arbeidstid for Oslo Golfklubb.

Å være daglig leder av en klubb med 3.000 sjeler, der riktignok bare 12-1500 viser seg in natura, det er noe de færreste av oss passer til. Døren til hans aller helligste er jo stort sett åpen, og alle og enhver kan stikke sitt kontafei inn og meddele ham alt fra sorger fra hjem og rough, til spørsmål, som om han var deres

nærmeste foresatte. Et medlem som ganske tidlig imponertes over P.T.s elskverdige interesse for medlemmenes gjøren og laden i kontortiden, forærte ham en keramikplade som henger over hans skrivebord – kanskje litt for høyt til å bli observert, – der det står: «IF YOU HAVE NOTHING TO DO – DONT DO IT HERE».

Å bli noen golfspiller av betydning har aldri vært P.T.s ambisjon, men så har han da sjelden hatt tid til å gå lenger enn til flaggstangen ved 1. tee, som han gjerne når på åpningsdagen.

P.T. er klubbens fjerde sekretær siden 1924. Birger Halle som var den første, er fortsatt på farten, 90 år, og har opplevd alle formenn, mens Per har vært sekretær under 9 av dem og stått sentralt ved alle store arrangementer ved siden av sin dommerjobb i N.G.F.

– Du ser ut til å trives med din jobb i O.G.K.?

– Det er en morsom utfordring at det bestandig skjer noe. Her behøver en ikke vente på noe besøk. Det er en helt spesiell arbeidsplass hvor jeg treffer mange positive mennesker.

– Greier du å holde kustus på klientellet, – det er jo meget assortert?

– De eldre er «no problem», og det er sjelden noe tøv med de yngre årganger. De får klare beskjeder og det holder. Ungdommen her går jeg god for. Til å være så mange som i O.G.K. så er «staben» relativt beskjeden, så man er avhengig av frivillige i komiteene som gjør et arbeide medlemmene burde sette mer pris på og øve mindre kritikk.

– Hva er det mest positive du opplever her på Bogstad?

– Det må være når jeg

hører medlemmer begeistres over den privilegerte tilværelsen her oppe.

– Finner du at det er mye alvor på banen?

– Både ja og nei. Under konkurranser skal det være noe alvor selv om gleden ved å konkurrere skal dominere. Men på regelsiden må det aldri bli noe slinger i valsen. Om en spiller kan synes at full rettferdighet ikke oppnås i gitte situasjoner er det i alle fall bedre å følge reglene enn å overlate det til den enkelte spillers skjønn hva som er rett og rimelig.

Når det gjelder selskapsrundene eller «friendly games» som man ofte kaller det, vil jeg si at alvoret for en alt for stor del har tatt overhånd. Jeg synes at golfspillere av og til skulle bevilge seg en koserunde hvor man gjerne la inn et «fritt kast» pr. hull og kunne kose seg med golfspillet og forsøke noen slagvarianter og ikke avstå av frykt for å bli stående å hakke i rough'en.

– Har du til slutt et godt råd du gjerne vil bringe videre til golfspillere?

– Det måtte først og fremst være til spillere som ønsker å etablere handicap, eller har som mål å spille seg ned. Vårt handicap-system er basert på Stableford poeng som tilsier at en spiller skal plukke opp ballen når man ikke kan score poeng på et hull. Putting skal man trene på klubbhuset og ikke ute på banens ordinære greens når man likevel ikke kan oppnå noe poeng. For mange spillere er hurtig spill nøkkelen til trivsel på banen, – og det er jo for å hygge oss at vi spiller golf, ikke sant?

Ja, det Per sier her bør være en rettesnor for alle spillere. Per er alltid på par.

Naj